

LIKKUTEI TORAH • THE CHASSIDISHE PARSHA

פרשת שמיני

Parshas Shemini

The 2 maamarim of Likkutei Torah on the parsha.

The Hebrew and the translation

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likkutei-torah/shemini/

Contents

PARSHAS SHEMINI

Maamar 1	לִוִּיתָן זֶה יִצְרָתָ לְשַׂחֵק בּוֹ	3
"This Leviathan You Formed to Play With"		
Maamar 2	בִּיאֹר עַל לִוִּיתָן זֶה כּוֹי הַנִּל	15
An Explanation of "This Leviathan"		

לויתן זה יצרת לשחק בו

“This Leviathan You Formed to Play With”

1 לויתן זה יצרת לשחק בו. איתא במדרש רבה פ' שמיני פ' י"ג בהמות ולויתן הם קניגון של צדיקים לעתיד לבא כו'

“This Leviathan You formed to play with.” It is stated in Midrash Rabbah, Parshas Shemini, section 13: “Behemoth and the Leviathan are the hunting contest (kenigon) of the tzaddikim in the Time to Come,” etc.

בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו ולויתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונוחרו כו' ולא כך תנינן הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר כו'

“Behemoth strikes the Leviathan with its horns and tears it apart, and the Leviathan strikes Behemoth with its fins and stabs it,” etc. “But have we not learned: ‘All may slaughter, with anything one may slaughter, and at any time one may slaughter, except with a harvesting sickle,’” etc.,

עד חדוש תורה מאתי תצא. שהקב"ה יתיר אז שחיטה זו שישחוט הלויתן את הבהמה בסנפיריו. until: “An innovation in Torah will go forth from Me.” [That is,] the Holy One, blessed be He, will then permit this slaughter, that the Leviathan should slaughter the beast with its fins.

ובהמות אלו זהו ענין שור הבר (וכמ"ש בתרגום יונתן בתהלים סי' נ' ע"פ בהמות בהררי אלף ותור בר כו' ועיין בב"ב [בבבא בתרא] דע"ד ב' ע"ה א').

And this Behemoth is the wild ox (shor habar). (As is written in Targum Yonasan on Psalms, chapter 50, on the verse “Behemoth on a thousand mountains”: “and the wild ox (tor bar),” etc. And see Bava Basra, folio 74b [and] 75a.)

ולהבין ענין קניג ז' דלוינתן עם שור הבר. הענין כי יש ב' מיני צדיקים. הא' אותן שהם בסתר שעבודתם ברוחניות פ' בכוונת הלב לייחד יהודים עליונים ובבחינת עליות.

To understand this hunting contest of the Leviathan with the wild ox: the explanation is that there are two kinds of tzaddikim. The first are those who are hidden, whose service is in spirituality; that is, in the intention of the heart, to bring about supernal unifications (yichudim), and on the level of ascents.

וכגון רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] כשהיה במערה י"ג שנה שבודאי לא היה יכול לקיים במעשה כמה מצות מעשיות

For example, Rabbi Shimon bar Yochai when he was in the cave for thirteen years, when he certainly could not fulfill a number of practical mitzvos in deed,

שהרי לא היו ניזונים רק מחרובא ועינא דמיא דאיברי להו א"כ לא קיים אכילת מצה בפסח וקדוש על היין ואתרוג וסוכה כו'.

since they were nourished only by "a carob tree and a spring of water that were created for them." If so, he did not fulfill the eating of matzah on Pesach, Kiddush over wine, the esrog, the sukkah, etc.

וכן האריז"ל [הארי"י זכרנו לברכה] היה ג"כ גם בבחינה זו (ר"ל [רוצה לומר] ע"ד מ"ש בזהר ח"ג [חלק ג']) (דקפ"ז ע"ב) ע"פ וידגו לרוב בקרב הארץ משא"כ שאר נוני ימא שאינן בארץ רק בים זהו ענין המלאכים כו'.

Likewise the Arizal, of blessed memory, was also of this level. (That is to say, along the lines of what is written in the Zohar, Part III) (folio 187b), on the verse "And may they multiply like fish, abundantly, in the midst of the land"; whereas the other fish of the sea (nunei yama), which are not on land but only in the sea, refer to the angels, etc.

והב' הם אותן צדיקים שהן בגילוי שעבודתם בגשמיות בקיום המצות מעשיות ושמחת בחגך שהוא ג"כ המשכת אורות עליונים מועדי הוי' והשמחה הוא הגילוי אור א"ס ב"ה שנמשך ומתגלה (וכמשי"ל [וכמה שכתוב לעיל] בפ' צו)

The second are those tzaddikim who are revealed, whose service is in physicality: in fulfilling the practical mitzvos and "You shall rejoice on your festival," which is also a drawing down of supernal lights, "the appointed times of Havayah"; and the joy is the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is drawn down and revealed (and as is written above in Parshas Tzav).

והמשכה זו הוא ע"י המצו' [המצות / המצוה] בעובדא דוקא כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] שבזמן הבית אין שמחה אלא בבשר

And this drawing down is through the mitzvos in actual deed specifically, as our Sages, of blessed memory, said that in the time of the Temple "there is no joy except with meat";

דהיינו מצות שלמי שמחה שהיו מביאים בכל יו"ט [יום טוב] כו' ועכשיו אין שמחה אלא ביין וכדלקמן.
that is, the mitzvah of the peace-offerings of rejoicing (shalmei simchah) that they would bring on every Yom Tov, etc.; "and now there is no joy except with wine," as [will be explained] below.

ועיקר ההמשכות בפסח ע"י מצה ובשבועות ע"י מ"ת [מתן תורה] ובסוכות ע"י סוכה ולולב ומינוי ובלעדי זה א"א להמשיך כלל

The main drawings-down are: on Pesach, through matzah; on Shavuot, through the Giving of the Torah; and on Sukkot, through the sukkah and the lulav and its species. Without this it is impossible to draw down at all

(אבל רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] שהיה מבחינת לויטן ונוני ימא דאזלין ביבשתא כנ"ל המשיך ההמשכות כשהיה במערה ע"י יחודים ועליות כו' כנ"ל).

(but Rabbi Shimon bar Yochai, who was of the level of the Leviathan and of "the fish of the sea that go on dry land," as mentioned above, drew down these drawings-down when he was in the cave through unifications and ascents, etc., as mentioned above).

והנה באמת אי אפשר להגיע (אן רירען בל"א [בלשון אשכנז]) אלקותו ית' ע"י עבודה הגשמיות אלא ע"י עבודה רוחניות של הצדיקים הנ"ל

Now, in truth, it is impossible to reach (in Yiddish, an rirn ["to touch"]) His G-dliness, may He be blessed, through physical service, but only through the spiritual service of the tzaddikim mentioned above.

והם נקראים נוני ימא כדגים אלו שהם מכסה עליהם כך הם מבחינת עלמא דאתכסיא וישנם בכל דור ודור שהם צדיקים שבסתר כו'

They are called "fish of the sea" (nunei yama): just as these fish are covered by the sea, so they are of the level of the hidden world (alma de'iskasya). They exist in every generation; they are the hidden tzaddikim, etc.

והם המחברים העולמות לא"ס ב"ה (וע"ד שאמרו דוד היה מחבר תורה שלמעלה בהקב"ה) וזהו ענין לויטן שהוא לשון התחברות כמו הפעם ילוה אישי אלי כו'

And they are the ones who connect the worlds to the Infinite One (Ein Sof), blessed be He (and along the lines of what they said: "David would connect the Torah above with the Holy One, blessed be He"). This is the meaning of "Leviathan" (livyasan), which is a term of connecting, as in "This time my husband will be joined (yilaveh) to me," etc.

(הג"ה [הגהה]) (עיי' פ"ק [פרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] ד"ג ע"ב רביעית יושב ומשחק עם לויטן שנאמר לויטן זה יצרת כו' ועיי' בשמות רבה פט"ו [פרק ט"ו / פרשה ט"ו] דקל"ב ב' מענין לויטן זה כו')

(Gloss:) (See the first chapter of Avodah Zarah, folio 3b: "In the fourth [three hours] He sits and plays with the Leviathan, as it is said, 'This Leviathan You formed,'" etc. And see Shemos Rabbah, section 15, folio 132b, on the subject of "this Leviathan," etc.;

ובזח"א [ובזהר חלק א] ויחי דרמ"ז א' שמות י"א ע"ב בשלח ד"נ ע"ב אחרי דנ"ח ע"א שלח קע"ד א' ועיי' בעמ"מ [בעמק המלך] ש"י"ד פ"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] דפ"ד ע"ג [עמוד ג']

and in the Zohar, Part I, Vayechi, folio 247a; Shemos, 11b; Beshalach, folio 50b; Acharei, folio 58a; Shelach, 174a. And see Emek HaMelech, Sha'ar 14, chapter 14, folio 84, column c.)

והנה בג' שעות רביעיות הוא נקרא סמוך למנחה כדאיתא בגמ' [בגמרא] ר"פ ערבי פסחים ויצחק תיקן תפלת המנחה וידוע דיצחק הוא לשון צחוק ושחוק כמ"ש צחוק עשה לי אלקים וכמ"ש מזה בד"ה ושבתי בשלום.

Now, the fourth [set of] three hours is called "close to Minchah," as is stated in the Gemara at the beginning of the chapter Arvei Pesachim; and "Yitzchak instituted the Minchah prayer." It is known that "Yitzchak" is a term of laughter and play (tzechok and sechok), as it is written, "G-d has made laughter for me"; and as is explained about this in the discourse beginning "And I will return in peace."

ולכן אז יושב ומשחק עם לויטן כו' ועמ"ש בפ"י מנחה בד"ה ויקח מן הבא בידו מנחה כו' גם כי יצחק חפר בארות שהוא ענין העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] ועיי' בפ' תולדות (דקמ"א סע"א [סוף עמוד א]),

Therefore at that time He "sits and plays with the Leviathan," etc. And see what is written on the meaning of "Minchah" in the discourse beginning "And he took from what came to his hand a gift (minchah)," etc. Also, [it is] because Yitzchak dug wells, which is the matter of raising mayin nukvin (feminine waters); and see Parshas Toldos (folio 141, end of side a).

והנה מבואר במ"א ענין הנזכר בגמרא (רפ"ו דברכות) דפ' והיה אם שמוע לא נקרא עדיין עושים רצונו של מקום כדבעי (ע"ש בתוספות)

Now, the matter mentioned in the Gemara (at the beginning of chapter 6 of Berachos) is explained elsewhere: that the section "And it will be, if you will listen" is not yet called "doing the will of the Omnipresent" as is fitting (see there in Tosafos).

והיינו לפי שלא נאמר בה בכל מאדך כמו בפ' שמע דהיינו שלהיות ההמשכה והגילוי מסוכ"ע בממכ"ע [בממלא כל עלמין] שזהו הנקרא עושין רש"מ [רצונו של מקום]. זהו דוקא ע"י בכל מאדך בלי גבול כו'

This is because "with all your might" is not said in it, as it is in the section of Shema. That is: for there to be the drawing down and the revelation of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) within the light that fills all worlds (memalei kol almin), which is what is called "doing the will of the Omnipresent," this comes specifically through "with all your might," without limit, etc.

וזהו הבחינה הנזכר כאן שלהגיע ולהמשיך בחינת הפעם ילוה כו' זהו ע"י העבודה הרוחניות של הצדיקים הנקראים נוני ימא

And this is the level mentioned here: that to reach and to draw down the level of "This time [my husband] will be joined," etc., is through the spiritual service of the tzaddikim who are called "fish of the sea."

משא"כ בלא בחינת בכל מאדך אף שנאמר והיה אם שמוע תשמעו כו' כנ"ל.

Whereas without the level of "with all your might" it is not so, even though it says, "And it will be, if you will diligently listen," etc., as mentioned above.

ועדי"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק [פרק קמא] דע"ז [דעבודה זרה] (שם) משחרב בהמ"ק [בית המקדש] אין שחוק כו'

Along these lines our Sages, of blessed memory, said in the first chapter of Avodah Zarah (there): "Since the Holy Temple was destroyed there is no play," etc.

וכמ"ש בפ' תרומה (קס"ו ב) בענין ונהר יחרב ויבש וכבראשית (ד"ו ע"ב) ומ"ש הרמ"ז [הרב משה זכות] שם (ד"ו א') גבי לרחוק דא יעקב.

And as is written in Parshas Terumah (166b) on the subject of "And the river will be parched and dry"; and in Bereishis (folio 6b); and what the Ramaz writes there (folio 6a) regarding "'To the far one': this is Yaakov."

ועי"ל [ועוד יש לומר] בזה עפ"י [על פי מה שכתוב] בכהאריז"ל [בכתבי האריז"ל] שע"י תומ"צ [תורה ומצות] ממשיכים יחוד ז"י [זעיר אנפין ונוקבא] אבל להמשיך יחוד א"א [אבא ואימא] שהוא המשכת אור חדש מא"ס ב"ה הוא ע"י מס"נ [מסירות נפש] דייקא

One may further explain this according to what is written in the writings of the Arizal: that through Torah and mitzvos one draws down the union of Z'eir Anpin (the emotive attributes) and Nukva (the feminine / Malchus), but drawing down the union of Abba and Imma (Chochmah and Binah), which is the drawing down of a new light from the Infinite One, blessed be He, is specifically through self-sacrifice (mesirus nefesh).

וזהו ענין ק"ש [קריאת שמע] למסור נפשו באחד ועמ"ש מזה בביאור ע"פ ונקדשתי בתוך בני ישראל בפי אמור

This is the matter of the recital of the Shema: to give over one's soul at [the word] "One." And see what is written on this in the explanation on the verse "And I will be sanctified in the midst of the children of Israel," in Parshas Emor.

וזהו הפי' מ"ש כאן שהמשכה זו הוא דוקא ע"י עבודה רוחניות שמבחינת לויטן דהיינו חיבור היש לאין כו' בבחינת מס"נ [מסירות נפש] באחד

And this is the meaning of what is said here, that this drawing down is specifically through spiritual service, which is of the level of the Leviathan, namely, the joining of the yesh (something) to the ayin (nothing), etc., on the level of self-sacrifice at "One."

ועי"ז ממשיכים להיות ילוח אישי אלי (ועמ"ש סד"ה וללבן שתי בנות בענין ילוח אישי ובד"ה נשא את ראש בני גרשון).

And through this they draw down [the state of] "my husband will be joined to me." (And see what is written at the end of the discourse beginning "And Lavan had two daughters," on the subject of "my husband will be joined," and in the discourse beginning "Take a census of the sons of Gershon.")

גם י"ל [יש לומר] פי' עבודה רוחניות דנשמות שמבחינת לויטן ע"ד מ"ש בש"ע א"ח [אורח חיים] (סי' צ"ח ס"א) שהתפשטות הגשמיות קרוב למעלת הנבואה כו'

It can also be said that the meaning of the spiritual service of the souls that are of the level of the Leviathan is along the lines of what is written in the Shulchan Aruch, Orach Chaim (section 98, paragraph 1): that the stripping away of physicality is close to the level of prophecy, etc.

וכענין המבואר בפע"ח [בפרי עץ חיים] שט"ז פ"א על האריז"ל [האר"י זכרנו לברכה] אם הייתי דורש שמונים שנים כו'.

And [it is] like the matter explained in Pri Etz Chaim, Sha'ar 16, chapter 1, about the Arizal: "If I were to expound for eighty years," etc.

והנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] משחרב בהמ"ק [בית המקדש] אין שחוק כו' ברביעיות מאי עביד יושב ומלמד תינוקות של בית רבן תורה

Now, our Sages, of blessed memory, said: "Since the Holy Temple was destroyed there is no play," etc. "In the fourth [three hours], what does He do? He sits and teaches Torah to schoolchildren."

(ועיין מ"ש במקום אחר על פסוק וכל בנך למודי הוי' ועיין בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך כרובים וכרוב היינו כרביא. ועמ"ש בד"ה מי יתנך כאח לי ועמ"ש בפ' ויצא קנ"ו ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם) ע"כ הג"ה [הגהה].

(And see what is written elsewhere on the verse "And all your children shall be taught of Havayah." And see the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry "Keruvim"; and keruv means ke-ravya, "like a child." And see what is written in the discourse beginning "If only you were as a brother to me," and see what is written in Parshas Vayetzei, 156, and in the Mikdash Melech there.) End of the gloss.

אך להיות כי העוה"ז הוא גשמי לכן צריך לצדיקים שעבודתם בגשמיות לקיים מצות מעשיות והוא שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עמוד א' וצדיק שמו שעליו העולם עומד, (ועמ"ש בד"ה אשירה להוי' ועמ"ש בביאור ע"פ וקבל היהודים וע"פ טובה הארץ מאד מאד).

However, since this world is physical, there is therefore a need for tzaddikim whose service is in physicality, to fulfill the practical mitzvos. This is what our Sages, of blessed memory, said: "One pillar, and Tzaddik is its name," upon which the world stands. (And see what is written in the discourse beginning "I will sing to Havayah," and what is written in the explanation on the verse "And the Jews took upon themselves," and on the verse "The land is very, very good.")

וכל מה שיש ביבשה יש בים כי באמת צ"ל הא והא.

And "whatever there is on dry land there is in the sea"; for in truth there must be both this and that.

כי הנה הילוך הצדיקים הנקי נוני ימא היא נפלאה וגבוה מאד כמו עד"מ הדגים ששטים בים כך הם שטים ובטיסה אחת מגיע למעלה מעלה וגדולה הרבה מעבודת הצדיקים שבגשמיות שמחה בבשר כו' שהכל למטה במדרגה.

For the movement of the tzaddikim who are called "fish of the sea" is wondrous and very lofty. Just as, by way of analogy, fish swim in the sea, so they swim, and in a single flight reach higher and higher; and it is much greater than the service of the tzaddikim who are in physicality, "joy with meat," etc., which is all lower in rank.

משא"כ הילוכם שהוא כמשל דג הים ששט מקצה העולם ועד קצהו כך הילוכם ברוחניות בטיסה אחת (מיט איין שוייפ בל"א [בלשון אשכנז]) עולים ומגיעים למעלה מעלה

Whereas their movement is like the analogy of a fish of the sea that swims from one end of the world to the other: so is their movement in spirituality; in a single flight (in Yiddish, mit ein shup ["with one push"]) they rise and reach higher and higher.

ואין זה כלל בבחי' התלהבות ורתיחת הדמים כמו עבודת הצדיקים הנ"ל שבגשמיות שמחה בבשר שמחה ביין בחי' רשפי אש ושללהבת כו' אלא אדרבה בקרירות הדמים ובנחת

And this is not at all of the level of fervor and boiling of the blood, like the service of the tzaddikim mentioned above who are in physicality, joy with meat, joy with wine, the level of "flashes of fire" and flame, etc.; but, on the contrary, with coolness of the blood and with calm.

(ועמ"ש בבה"י [בביאורי הזהר] וירא) (קיי"ב א') ע"פ וגם אמנה אחותי בת אבי היא כו' ומ"ש בד"ה בהעלותך את הנרות בענין חיך שלך גדול משלהם

(And see what is written in Biurei HaZohar, Vayera) (112a), on the verse "And moreover, she is indeed my sister, the daughter of my father," etc., and what is written in the discourse beginning "When you kindle the lamps," on the subject of "By your life, yours is greater than theirs."

ובטיסה אחת מגיעים למעלה מעלה כו' כנ"ל. וא"א לבאר דבר זה בדיבור איך ומה הוא.

And in a single flight they reach higher and higher, etc., as mentioned above. It is impossible to explain this matter in speech: how and what it is.

ולכן לא קיים רשב"י [רבי שמעון בר יוחאי] בהיותו במערה כמה מצות מעשיות כנ"ל אלא הכל ברוחניות למעלה מבחי' שמחה בבשר כו'.

Therefore Rabbi Shimon bar Yochai, while he was in the cave, did not fulfill a number of practical mitzvos, as mentioned above; rather, all was in spirituality, above the level of joy with meat, etc.

וזהו ענין סנפיריו של הלויתן (הנקי פלוי"ש פערד"ן) שבהם הוא שט מן הקצה כו'.

And this is the meaning of the fins of the Leviathan (which are called flosch-federn), with which it swims from one end, etc.

ולכן העולם כולו עומד על לויתן שמקיף כל העולם כנודע בדברי רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה]. ולעתיד הלויתן יעשה מלחמה עם שור הבר וישחטנו בסנפיריו.

Therefore the whole world stands upon the Leviathan, which encircles the whole world, as is known from the words of our Sages, of blessed memory. And in the Time to Come the Leviathan will wage war with the wild ox and will slaughter it with its fins.

כי הנה עבודת הצדיקים שבבחי' השנית נק' שור הבר פני שור מהשמאל אלא שהוא בר וזך כו'

For the service of the tzaddikim of the second level is called "the wild ox," "the face of an ox on the left," except that it is bar: pure and refined, etc.

כי הנה גם עבודתם במעשה גשמיות כמו ושמחת בחגך דיו"ט [דיום טוב] ואין שמחה אלא בבשר כו' אינו כפשוטו שיאכל בשר השור למלאות בטנו ח"ו [חס ושלום] וישיש בו אלא בחי' העלאות

For even their service in physical deed, such as the "You shall rejoice on your festival" of Yom Tov, and "there is no joy except with meat," etc., is not in its plain sense, that one should eat the meat of the ox to fill one's belly, G-d forbid, and delight in it; rather, it is the level of elevations,

כענין שלמי שמחה מבשר גשמי. שהיה בזמן בהמ"ק [בית המקדש] שהיו ריח ניחוח ממש להי

like the peace-offerings of rejoicing from physical meat, which, in the time of the Holy Temple, were literally "a pleasing fragrance to Havayah."

ועד"ז הוא שמחה בבשר יו"ט [יום טוב] וכמ"ש וישמחו בך כו' בך דייקא אלא שהוא לשון בקשה מפני שחרב בית מקדשנו כו'.

In the same way is the joy with the meat of Yom Tov, as it is said, "And may they rejoice in You," etc., "in You" specifically; except that it is phrased as a request, because our Holy Temple was destroyed, etc.

2 וזה נק' שור הבר מלשון בר לבב פי' בשר זך ובר דהיינו שמחה להי הנולד מזה ברשפי אש והתלהבות כו'.

This is called "the wild ox" (shor habar), from the expression "pure of heart" (bar levav), meaning refined and pure meat; that is, the joy unto G-d that is born of it, with flashes of fire and fervor, etc.

אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] מילתא זוטרתא היא לגבי הילוך הנפלא של הצדיקים הנקי לויתן לפי שבא מדבר גשמי ובעל גבול כו'

Yet even so, it is a small matter compared with the wondrous movement of the tzaddikim who are called Leviathan, because it comes from something physical and limited, etc.;

משא"כ ההילוך שלהם שבטיסה אחת בקרירות ובנחת מגיעים למעלה מעלה שהיא גדולה יותר לאין קץ

whereas their movement, in which they reach higher and higher in a single flight, with coolness and calm, is infinitely greater.

ולכן הלויתן ישחוט את שור הבר. פי' שיעלה אותו ע"י הטיסה שלו וזהו בסנפיריו שבהם ועל ידם עיקר העליה שלו כו'

Therefore the Leviathan will slaughter the wild ox. That is, it will elevate it through its flight. This is [the meaning of] "with its fins," for in them and through them is its main ascent, etc.,

שזהו למעלה מכחם עצמם של הצדיקים הנקי שור הבר (וע' בפרדס בעה"כ [בערכי הכינויים] ערך לויתן מענין הסנפירים).

which is above the power of the tzaddikim who are called the wild ox on their own. (And see the Pardes, in Erchei HaKinuyim, the entry "Leviathan," on the subject of the fins.)

אך באמת גם שור הבר יעלה את הלויתן כי בבחי' אחת עבודתם נעלית יותר

In truth, however, the wild ox will also elevate the Leviathan, for in one respect their service is more exalted,

אף שהיא בבחי' עבודה גשמיית [גשמיים] הרי כן צ"ל ע"פ התורה ושמחת כחגך ואין שמחה אלא בכשר ויין כו' ומצד זה יעלה הוא אותו.

even though it is on the level of physical service: after all, this is how it must be according to the Torah, "You shall rejoice on your festival," and "there is no joy except with meat and wine," etc. And from this aspect it will elevate [the Leviathan].

וזה יראה הקב"ה לעי"ל [לעיתיד לבוא] לצדיקים כללות עבודתם בהאי עלמא ששניהם כא' [כאחד] טובים בהא האי עדיף ובהא האי עדיף.

And this is what the Holy One, blessed be He, will show the tzaddikim in the Time to Come: their service in this world as a whole (klalus), that both of them alike are good; in this respect this one is superior, and in that respect that one is superior.

(הג"ה [הגהה]. עוי"ל [עוד יש לומר] שנקרא שור הבר ע"ד ורב תבואות בכח שור ומימי לא קראתי לשורי שורי אלא לשורי שדי והתורה נק' ראשית תבואתה וכ"ז [וכל זה] נמשך בכח שור ע"כ נק' צדיקים אלו ע"ש שור הבר.

(Gloss: One may further say that it is called the wild ox (shor habar) in the manner of "And much produce comes by the strength of the ox," and "In all my days I did not call my ox 'my ox,' but [called] my ox 'my field'"; and the Torah is called "the first of His produce"; and all this is drawn down through the strength of the ox. Therefore these tzaddikim are called by the name shor habar.

ועוי"ל [ועוד יש לומר] דהנה מבואר לעיל דבחי צדיקים אלו זהו ענין עמוד א' וצדיק שמו כו' וזהו בחי' יוסף הצדיק והוא נק' שור כמ"ש בכור שורו הדר לו) (וכמ"ש בזוהר פ' שמיני דל"ח ב' ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם) ע"כ הג"ה [הגהה].

One may further say: it was explained above that the level of these tzaddikim is the matter of "one pillar, and Tzaddik is its name," etc.; and this is the level of Yosef the Tzaddik, and he is called an ox, as it is written, "His firstborn ox, majesty is his." (And as is written in the Zohar, Parshas Shemini, folio 38b, and in the Mikdash Melech there.) End of the gloss.

והנה הלויטן ישחוט את שור הבר בסנפיריו אף שכהיום שחיטה כזו פגומה גמורה היא מחמת ההפסק כו' אבל לעתיד צ"ל כן דוקא.

Now, the Leviathan will slaughter the wild ox with its fins, even though nowadays such a slaughter is completely flawed because of the interruption, etc.; but in the Time to Come it must be so specifically.

כי ענין השחיטה זו היא בחי' עליות שור הבר למעלה מעלה ע"י הלויטן המעלהו בסנפיריו. ולכן צ"ל הפסק בינתיים שהרי א"א להיות כל העליי' [העלייה] בבת אחת.

For the matter of this slaughter is the level of the ascents of the wild ox higher and higher through the Leviathan, which elevates it with its fins. Therefore there must be an interruption in between, since it is impossible for the entire ascent to take place all at once,

כנודע שיש כמה היכלות היכל הזכות היכל הרצון כו' וא"א להיות כל העליות בפעם א' אלא הפסק בין היכל להיכל

as is known, there are a number of chambers (heichalos), the Chamber of Merit, the Chamber of Will, etc., and it is impossible for all the ascents to be at one time; rather, [there is] an interruption between one chamber and the next.

ולכן יתיר הקב"ה פגימה זו (ועיין מ"ש במ"א בענין עליית התפלה דרך ההיכלות עליונים כו' בביאור ענין מזוזה מימין וממש"ש [וממה שכתוב שם] יובן גם כאן). והנה שור הבר יעלה את הלויתן ע"י שידקרנו בקרניו:

Therefore the Holy One, blessed be He, will permit this flaw. (And see what is written elsewhere on the ascent of prayer by way of the supernal chambers, etc., in the explanation of the matter of "the mezuzah on the right"; and from what is written there it will be understood here as well.) And the wild ox will elevate the Leviathan by piercing it with its horns.

ביאור על לויתן זה כו' הנ"ל

An Explanation of "This Leviathan"

1 ביאור על לויתן זה כו' הנ"ל

An explanation of "This Leviathan," etc., mentioned above.

2 הנה ענין שיש יתרון בנשמות שמבחי' נוני ימא על נשמות שמבחי' שור הבר פשוט הוא מאחר שהם מיחוד או"א [אבא ואימא] והם הנק' אחים וריעים.

Now, that the souls from the level of the fish of the sea (nunei yama) have an advantage over the souls from the level of the wild ox (shor habar) is simple, since they are from the union of Abba and Imma (Chochmah and Binah), and they are the ones called "brothers and friends."

אך להבין ענין היתרון שיש ג"כ בנשמות שמבחי' שור הבר על בחי' נוני ימא הנה יש להקדים מ"ש במ"א ע"פ והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ כו'

But to understand the advantage that the souls from the level of the wild ox also have over the level of the fish of the sea, we must first preface what is written elsewhere on the verse "And your carcass shall be food for all the birds of the heavens and for the beasts of the earth," etc.

והענין שכל הקללות הם על הרע דנוגה ופ"י נבלתך לשון נובלות היינו מה שנפל בבחי' נובלות ושבירת הכלים ומעורב תוך הרע דנוגה לו ישאר בו מאומה לעתיד אלא ילקטוהו עוף השמים ובהמת הארץ

The explanation is that all the curses are against the evil of nogah. "Your carcass" (nivlascha) is a term from novlos [fallen-off fruit]: that is, what fell into the level of novlos and the shattering of the vessels, and is mixed within the evil of nogah, none of it will remain in it in the Future; rather, the birds of the heavens and the beasts of the earth will gather it up.

עוף השמים היינו כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] ע"פ ועוף יעופף ועוף זה מיכאל כו'.

"The birds of the heavens" are as our Sages, of blessed memory, said on the verse "And let birds fly": "And 'bird' is Michael," etc.

(ועיין בזח"א [בזהר חלק א] בפ' בראשית ד"א סע"ב [סוף עמוד ב] וד"ב ע"א ובע"ה [ובעץ חיים] שער מ"ן [מ"ן נוקבין] ומ"ד [ומ"ן דוכרין] דרוש ד' מענין עופין כו'. וע' בזח"ג [בזהר חלק ג] בפ' צו דכ"ו ע"ב ובפ' שמיני דל"ט סע"ב [סוף עמוד ב] ובמק"מ [ובמקדש מלך] ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות].)

(And see the Zohar, Part I, Parshas Bereishis, folio 11, end of side b, and folio 12, side a; and Etz Chaim, the Gate of Mayin Nukvin and Mayin Duchrin (feminine and masculine waters), Derush 4, on the subject of birds, etc. And see the Zohar, Part III, Parshas Tzav, folio 26, side b, and Parshas Shemini, folio 39, end of side b, and the Mikdash Melech and the Ramaz [there].)

ויש מלאכים שנקראים בהמת הארץ והוא המרכבה פני אריה פני שור כו'

And there are angels that are called “the beasts of the earth”: this is the Chariot, “the face of a lion,” “the face of an ox,” etc.

וגם בנשמות בני אדם יש ב' מדריגות אלו שיש נשמות שנק' עוף וכמ"ש בזח"ג [בזהר חלק ג] בפ' פינחס (דרי"ז ע"ב) אשר שם צפרים יקננו בטוליהון מקננן נשמתיהון דצדיקייא וכ"ה בזהר ח"א [חלק א'] בפ' ויצא (דקס"ב סע"ב [סוף עמוד ב]).

And in the souls of human beings, too, there are these two levels: there are souls that are called “birds,” as is written in the Zohar, Part III, Parshas Pinchas (folio 217, side b): “Where birds make their nests”: in their shade the souls of the tzaddikim nest. And so it is in the Zohar, Part I, Parshas Vayetzai (folio 162, end of side b).

ויש נשמות שנק' בהמת הארץ כמ"ש גור אריה יהודה יששכר חמור גרם כו' בכור שורו.

And there are souls that are called “the beasts of the earth,” as it is written, “Yehudah is a lion’s whelp,” “Yissachar is a strong-boned donkey,” etc., “His firstborn ox.”

והענין שבבחי"א יש יתרון מעלה בעוף על הבהמה. שהעוף הוא פורח בכנפיו הגבה למעלה באויר משא"כ הבהמה.

The explanation is that in one respect the bird has a superior quality over the beast: the bird flies with its wings very high up in the air, which is not so with the beast.

ובבחי"א יש יתרון בבהמה על העוף דהעוף זוטר חיותיה. ולכן הכשרו בסימן א' אבל הבהמה חיותה רב

And in one respect the beast has an advantage over the bird, for the bird’s life-force is small; this is why it is made fit [through slaughter] by [cutting] one siman, whereas the beast’s life-force is great.

ועד"ז יובן למעלה דבחי' המלאכים שנק' עוף השמים וכן הנשמות שמבחי' זו יש להם יתרון שיוכלו לעוף ולעלות בעילוי עד רום המעלות ע"י הגדפין אהוי"ר [אהבה ויראה]

In the same way it will be understood above: the level of the angels that are called "the birds of the heavens," and likewise the souls that are from this level, have the advantage that they can fly and rise ever higher, to the loftiest heights, through the wings, love and awe.

(וע' מענין העפיפה בהרמ"ז [בהרב משה זכות] פ' שמיני ד' ט"ל סע"ב [סוף עמוד ב] ועמ"ש עוד מענין בחי' העופות בפ' בהעלותך סד"ה אם את כל דגי הים כו')

(And on the subject of flying, see the Ramaz on Parshas Shemini, folio 39, end of side b; and see what is written further on the subject of the level of the birds in Parshas Beha'aloscha, at the end of the discourse beginning "If all the fish of the sea," etc.)

ויש ג"כ יתרון מעלה בבחי' המלאכים ונשמות הנק' בהמת הארץ שכחם רב וגדול וכמ"ש בחיות המרכבה והחיות נושאות את הכסא כו' הרי שכחם עצום להיות נושאות את הכסא ועל הכסא כמראה אדם כו'.

And there is also a superior quality in the level of the angels and souls that are called "the beasts of the earth": their strength is abundant and great, as is said of the chayos of the Chariot, "And the chayos carry the Throne," etc. Thus their strength is immense, so that they carry the Throne, and "upon the Throne, like the appearance of a man," etc.

3 והנה ממוצא דבר מכאן דעם היות שבחי' עוף יש בו יתרון בחי' העפיפה לעלות בעילוי כו' עכ"ז [עם כל זה] יש ג"כ יתרון עצום לבחי' בהמת הארץ ברוב הכח שבהם.

Now, from what has been said it emerges clearly that although the level of the bird has the advantage of the level of flying, of rising ever higher, etc., nevertheless the level of the beasts of the earth also has an immense advantage in the abundance of strength that is in them.

ובמ"א נת' [נתבאר] דהכח הזה בחיות המרכבה להיות נושאות את הכסא היינו לפי שהן ממה שנתברר משבה"כ [משבירת הכלים] שהוא מעולם התהו כו' ששם הי' [היה] ריבוי האור כו'

Elsewhere it was explained that this strength in the chayos of the Chariot, to carry the Throne, is because they are from what was refined out of the shattering of the vessels, which is from the World of Tohu, etc., where there was an abundance of light, etc.

ועפ"י [ועל פי זה] י"ל [יש לומר] דמה"ט [דמהאי טעמא] אין כן בעופין לפי שהן נמשכו מזיווג נשיקין וזיווג דנשיקין הוא אפילו כשא"צ [כשאין צריך] לברר משבה"כ [משבירת הכלים] כמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שם בהדיא, וצ"ע [וצריך עיון] דלכאורה משמע שכל המלאכים יצאו מזיווג נשיקין כמ"ש בע"ח שם.

According to this, it may be said that for this reason it is not so with the birds, because they were drawn from the union of kisses (zivug neshikin), and the union of kisses takes place even when there is no need to refine [anything] from the shattering of the vessels, as is written explicitly in Etz Chaim there. But this needs examination, for it seems that all the angels came forth from the union of kisses, as is written in Etz Chaim there.

ומ"מ עכ"פ [על כל פנים] יש יתרון לבחינת בהמה על בחי' עוף בענין הכח והגבורה כו' הגם שיש יתרון לעוף בענין העפיפה כו'

Nevertheless, at any rate, the level of the beast has an advantage over the level of the bird in strength and might, etc., even though the bird has an advantage in flying, etc.

(ואפשר לומר דזהו כענין בחי' ב' שמות מ"ב וע"ב שבשמע והיה אם שמוע אשר שם מ"ב הוא בחי' העלאות ובשתים יעופף כו' והוא בחינת ובכל מאדך שבפ' שמע ובחי' זו הוא נעלה יותר משם ע"ב [שם ע"ב] כמ"ש בפ' תרומה דקל"ב ב'.

(It is possible to say that this is like the matter of the two Names, [the Name of] forty-two [letters] and [the Name] Av (72), that are in Shema and in Vehayah im shamoa: the Name of forty-two is the level of ascents, "and with two he would fly," etc., and it is the level of "and with all your might" in the section of Shema; and this level is loftier than the Name Av, as is written in [the Zohar,] Parshas Terumah, folio 132, side b.

אך להיות המשכת אלקות מלמעלה למטה ע"י תורה ומצות מעשיות זהו בחי' שם ע"ב [שם ע"ב] ונתתי עשב בשדך לבהמתך ע"ב [שם ע"ב] ש"י"ן) (כמ"ש בת"ז [בתיקוני זוהר]).

But for G-dliness to be drawn down from above to below through Torah and practical mitzvos, this is the level of the Name Av: "And I will give grass (esev) in your field for your beasts" — Av [and] shin.) (As is written in the Tikkunei Zohar.)

וא"כ עדי"ז י"ל [יש לומר] ג"כ בענין נשמות הנק' נוני ימא ונשמות הנק' בהמת הארץ שעם היות יתרון מעלת נוני ימא שהם שטים בעליות ולייחד יחודים כו' ה"ז [הרי זה] כעין בחי' העפופה של העופין כו' אך שנוני ימא הם בים עלמא דאתכסיא

If so, it may also be said in the same way regarding the souls called “the fish of the sea” and the souls called “the beasts of the earth”: although the fish of the sea have the superior quality that they swim in ascents and in bringing about unions (yichudim), etc., this is like the level of the flying of the birds, etc., except that the fish of the sea are in the sea, the hidden world (alma de'iskasya).

ומ"מ יש ג"כ יתרון בבחי' הנשמות הנק' בהמת הארץ ע"ש [על שם] ורב תבואות בכח שור

Nevertheless, there is also an advantage in the level of the souls called “the beasts of the earth,” on account of [the verse] “And much produce comes by the strength of the ox.”

והנה (בתהלים ס"ג) ע"פ בהמות בהררי אלף תרגם יונתן ותור בר דרעי ככל יומא בטורין אלפא.

Now, (in Psalms, chapter 50,) on the verse “The beasts (behemos) on a thousand mountains,” Yonasan rendered: “and the wild ox that grazes every day on a thousand mountains.”

(ומבואר ענין זה בזח"ג [בוהר חלק ג] בפ' פנחס דרי"ז א' ובח"א [ובחלק א'] בפ' בראשית י"ח ב') והיינו בחי' מלי' שנק' בהמה רבה שם ב"ן [שם ב"ן] שהיא מבררת הניצוצים שנפלו בשב"כ [בשבירת הכלים] כבי"ע ואלף טורין היינו בעולם הבריאה כו'.

(This matter is explained in the Zohar, Part III, Parshas Pinchas, folio 217, side a, and in Part I, Parshas Bereishis, [folio] 18, side b.) This is the level of Malchus (sovereignty), which is called “the great beast” (behemah rabbah), the Name Ban (52), which refines the sparks that fell, in the shattering of the vessels, into Beriah, Yetzirah and Asiyah; and “a thousand mountains” are in the World of Beriah (Creation), etc.

וגם י"ל [יש לומר] לכן נק' תור בר. כי בר היינו תרגום חוץ

It may also be said that this is why it is called tor bar [“wild ox”], for bar is the Aramaic translation of “outside.”

והוא שהמלי נקי עלמא דאתגלייא בחינת הדיבור כו' משא"כ בחי' ים עלמא דאתכסיא מחשבה כו'.
(ועמ"ש בד"ה מי יתנך כאח בענין אמצאך בחוץ).

That is, Malchus is called the revealed world (alma de'isgalya), the level of speech, etc., whereas the level of the sea is the hidden world, thought, etc. (And see what is written in the discourse beginning "If only you were as a brother to me," on the subject of "I would find you outside.")

והנה כתיב יודע צדיק נפש בהמתו והוא יסוד ז"א וכדאיתא בפ' פנחס שם במק"מ [במקדש מלך].

Now, it is written, "A righteous man knows the soul of his beast"; and he is Yesod (foundation) of Z'eir Anpin, as is found in Parshas Pinchas there, in the Mikdash Melech.

וזהו ענין עמוד אחד וצדיק שמו שעליו העולם עומד וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר ההוא אדם דרכיב ושליט על
בהמה דא כו'.

This is the matter of "one pillar, and Tzaddik (Righteous One) is its name," on which the world stands. And this is what is written in the Zohar: "that man who rides and rules over this beast," etc.

וזהו שאמרה אשת ר' [רבי] עקיבא על ר' [רבי] עקיבא יודע צדיק נפש בהמתו (בכתובות דס"ג [דשם ס"ג]).
והנשמות הנמשכים מיחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] נקראים ג"כ בהמת הארץ שור הבר. ועיקרם הם נשמות
דבריאה הנולדים ונמשכים ממלי דאצילות.

And this is what Rabbi Akiva's wife said about Rabbi Akiva: "A righteous man knows the soul of his beast" (in Kesubos, folio 63). And the souls that are drawn from the union of Z'eir Anpin and Nukva are also called "the beasts of the earth," the wild ox. Principally, they are souls of Beriah, born and drawn from Malchus of Atzilus.

והיינו כמ"ש באגה"ק [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיהו בריאת הנשמות ממנה להיות יש ודבר נפרד בפ"ע
[בפני עצמן] בעולם הבריאה כו' לידת הנוק' [הנוקבא] הנשמות והמלאכים לעולם הבריאה כו'.

This is as is written in Iggeres HaKodesh, in the epistle beginning "He and His life-forces": "the creation of the souls is from her, to be a yesh (an entity) and a thing separate unto itself in the World of Beriah," etc.; "the birth, by the Nukva, of the souls and the angels into the World of Beriah," etc.

משא"כ נר"ן [נפש רוח נשמה] דאצי" ממש כ' [כתב] לעיל מיני" אפשר לא נשתנה מהותן להיות דבר נפרד
מאלקות כו'.

Whereas of the nefesh, ruach and neshamah of Atzilus proper he wrote just before this that perhaps their essence did not change so as to become a thing separate from G-dliness, etc.

וזהו כענין נוני ימא שהם בתוך הים והים מכסה עליהם וא"א להם להיות נפרד מהים (וכמ"ש בפ' בשלח בד"ה וירא ישראל וע"פ מאמר הזהר פ' בשלח דמ"ח ע"ב).

This is like the fish of the sea, which are within the sea; the sea covers them, and it is impossible for them to be separate from the sea (as is written in Parshas Beshalach, in the discourse beginning "And Israel saw," and on the statement of the Zohar, Parshas Beshalach, folio 48, side b).

אבל הנשמות שנבראו ממלי דאצי' בבריאה להיות יש ודבר נפרד נק' בהמת הארץ וכמו ברואים שביבשה נפש חיה למינה

But the souls that were created from Malchus of Atzilus in Beriah, to be a yesh and a separate thing, are called "the beasts of the earth," like the creatures on dry land, "the living soul after its kind."

הגם שממנה הם חיים ואוכלים מצמח הארץ עכ"ז [עם כל זה] הם יש ודבר בפ"ע [בפני עצמו] ולא כמו נוני ימא שהם מכסה עליהם וא"א להם להפרד מהים כו' כנ"ל.

Although they live from it and eat of what grows from the earth, they are nevertheless a yesh and a thing unto themselves, and not like the fish of the sea, which the sea covers and which cannot separate from the sea, etc., as mentioned above.

4 ועיין בע"ח [בעץ חיים] שער סדר אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] שמ"ז פ"ד שזיווג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דבריאה הוא להוליד למלאכים דיצירה הנשמות שלהן כו' ולא נשמות בני"א [בני אדם] דבריאה כו'

And see Etz Chaim, the Gate of the Order of Atzilus, Beriah, Yetzirah and Asiyah, Gate 47, chapter 4: the union of Z'eir Anpin and Nukva of Beriah is to give birth to the souls of the angels of Yetzirah, etc., and not to the souls of the human beings of Beriah, etc.

א"כ כמו כן מש"ש [מה שכתוב שם] זיווג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דאצי' שמולידים נשמות הצדיקים היינו ג"כ נשמות דבריאה כו' ע"ש ובפרק ה'

If so, then likewise what is written there, that the union of Z'eir Anpin and Nukva of Atzilus gives birth to the souls of the tzaddikim — these too are souls of Beriah, etc. See there, and in chapter 5.

וכ"כ [וכן כתב] במ"ח מסכת זיווג או"א [אבא ואימא] פ"ג [פרק ג'] נותנים כח בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] דאצילות להזדווג ולהוליד נשמות הצדיקים אל עולם הבריאה כ"ה בזו"נ [בזעיר אנפין ונוקבא] דבריאה להזדווג ולהוליד נשמות המלאכים אל עולם היצירה

And so it is written in Mishnas Chassidim, Tractate Zivug Abba ve-Imma, chapter 3: "They give power to Z'eir Anpin and Nukva of Atzilus to unite and to give birth to the souls of the tzaddikim into the World of Beriah," etc.; "to Z'eir Anpin and Nukva of Beriah, to unite and to give birth to the souls of the angels into the World of Yetzirah."

וכ"מ בהדיא בזהר ויצא דקנ"ה ע"א ועיין בפרדס שט"ו פ"ד.

And so it is explicitly indicated in the Zohar, Vayeitzei, folio 155, side a. And see Pardes, Gate 15, chapter 4.

אמנם בזהר ויקרא דכ"ד סע"ב [סוף עמוד ב] משמע בהדיא שיש נשמות נמשכו מזיווג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דאצילות ונק' הנפש ההיא נפש דאצ"י ממש

However, in the Zohar, Vayikra, folio 24, end of side b, it is explicitly indicated that there are souls that were drawn from the union of Z'eir Anpin and Nukva of Atzilus, and that soul is called a nefesh of Atzilus proper

(וכ"מ [וכמה מקומות] עוד בכמה מקומות בזהר בפ"י בנים אתם לה' אלקיכם ועיין בזהר יתרו דפ"ז ע"ב ופ' ויקרא ד"ז ע"ב ור"פ משפטים דצ"ד ע"ב לפי הע"ח [העץ חיים] שלי"ח דרוש ד' וכפשט ל' [לשון] הזהר שם

(and so it is further indicated in several places in the Zohar, in the explanation of "You are children to Havayah your G-d." And see the Zohar, Yisro, folio 87, side b; Parshas Vayikra, folio 7, side b; and the beginning of Parshas Mishpatim, folio 94, side b, according to the interpretation of Etz Chaim, Gate 38, Derush 4, and according to the plain sense of the Zohar's wording there;

ובספר הגלגולים פ"א ופ"ד [ופרק כ'] ועיין מ"ש בביאור ע"פ שחורה אני ונאווה וע' בזהר משפטים דצ"ו ע"א ואין כאן מקומו).

and Sefer HaGilgulim, chapter 1 and chapter 20. And see what is written in the explanation of "I am black, yet beautiful." And see the Zohar, Mishpatim, folio 96, side a. But this is not the place for it.)

אך עכ"פ [על כל פנים] מוכן שסתם נשמות שנמשכו מיחוד זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] דאצי' בעולם הבריאה הם נעשו בחי' בריאה ע"י לידתן מהנוק' [מהנוקבא] דאצי' כו'.

But at any rate it is understood that ordinary souls that were drawn from the union of Z'eir Anpin and Nukva of Atzilus into the World of Beriah became the level of Beriah through their birth from the Nukva of Atzilus, etc.

וזהו ענין שנק' בזהר הי"ב שבטים שבבריאה י"ב בקר כו' והנה פי' י"ב בקר היינו שכחם רב בבחי' מרכבה להיות נושאות את הכסא ובחי' אדם דאצי' שעל הכסא

This is why the twelve tribes in Beriah are called in the Zohar "twelve oxen," etc. Now, the meaning of "twelve oxen" is that their strength is great as a Chariot, to carry the Throne and the level of the Man of Atzilus that is upon the Throne.

והיינו בכח הבירורים מעולם התהו כו' דוגמת שנת"ל [שנתבאר לעיל] בענין והחיות נושאות כו'

This is by the power of the refinements from the World of Tohu, etc., like what was explained above regarding "And the chayos carry," etc.

והנה מבואר במ"א ע"פ רנ"י ושמחי בת שבחי' בת שהיא בחי' מל' דאצי' היורדת כבריאה תעלה ביתר שאת ולהיות אשת חיל עטרת בעלה כי יהיה גדול כח המתברר שהוא משם ס"ג [שם ס"ג] כו'

Now, it is explained elsewhere on the verse "Sing and rejoice, O daughter" that the level of "daughter," which is the level of Malchus of Atzilus that descends into Beriah, will rise with surpassing eminence and become "a woman of valor, the crown of her husband," for great will be the power of what is refined, which is from the Name Sag (63), etc.

והיינו שתעלה אפילו למעלה מבחי' אימא וכמ"ש במ"א ע"פ הזהר פ' שלח דקע"א ע"פ והיה כיום ההוא יצאו מים חיים מירושלים שהיא בחי' מל' חצים אל הים הקדמוני שהיא בינה כו'

That is, she will rise even above the level of Imma, as is written elsewhere on the Zohar, Parshas Shelach, folio 171, on the verse "And it shall come to pass on that day that living waters shall go out from Jerusalem" — which is the level of Malchus — "half of them toward the eastern sea (hayam hakadmoni)," which is Binah, etc.

והטעם מצד הבירורים דניצוצים דכח"ב [דכתר חכמה בינה] דתהו שהמל' מבררת בכי"ע כו'.

The reason is the refinements of the sparks of Keser, Chochmah and Binah of Tohu, which Malchus refines in Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

5 ועוד כי נעוץ סופן כו' וסוף מעשה כו' ולכן המלי' היא בחי' כתר כו' בע"ס [בעשר ספירות] דא"ח [דאור חור] וכמבואר במ"א ע"פ הראיני את מראיך כו'

Furthermore, for "their end is wedged," etc., and "last in deed," etc. Therefore Malchus is the level of Keser (the Crown), etc., in the Ten Sefiros of returning light (or chozer), as is explained elsewhere on the verse "Let me see your countenance," etc.

ולכן מה"ט [מהאי טעמא] יש יתרון ג"כ לנשמות הנולדים ממלי' דאצילות היינו מזיווג זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] על נשמות שמבחי' אימא הנק' נוני ימא שהם הנשמות היוצאים מיחוד או"א [אבא ואימא]

Therefore, for this reason, the souls born from Malchus of Atzilus, that is, from the union of Z'eir Anpin and Nukva, also have an advantage over the souls from the level of Imma, which are called "the fish of the sea," the souls that come forth from the union of Abba and Imma.

ועוד זאת גם מצד ז"א דאצילות (ואפילו בנשמות דאצילות ממש שמבחינת זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] שייך יתרון זה כמובן)

Moreover, [this is so] also on account of Z'eir Anpin of Atzilus (and even with souls of Atzilus proper, from the level of Z'eir Anpin and Nukva, this advantage applies, as is understood).

עפ"מ"ש [על פי מה שכתוב] באדר"ז [באדרא זוטא] דרצ"ב או"א [אבא ואימא] מהאי מוחא נפקי כו' ז"א בעתיקא קדישא תלייא ואחיד שהז"א שהוא מדות דאצי' הוא בשרשו למעלה משרש או"א [אבא ואימא] אלא שנמשך למטה.

[This is] according to what is written in the Idra Zuta, folio 292: "Abba and Imma come forth from this brain," etc.; "Z'eir Anpin hangs on and is held fast in Atika Kadisha (the Holy Ancient One)." That is, Z'eir Anpin, which is the emotive attributes of Atzilus, is in its root higher than the root of Abba and Imma, except that it is drawn down below.

וכמו עד"מ המדות באדם אף שנולדו ונתגלו מן השכל כו' מ"מ עיקר המדות בשרשן נלקחו מלמעלה מן השכל.

It is as, by way of analogy, with the emotive attributes (middos) in a person: although they were born and revealed from the intellect, etc., nevertheless the essence of the attributes, in their root, was taken from above the intellect.

6 ולכן יש במדות התגברות יותר ממה שהי' [שהיה] בשכל המולידן. וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] בביאור ע"פ שימני כחותם בענין הרצועות שבתפילין כו'

Therefore there is a greater intensity in the emotive attributes than there was in the intellect that gives birth to them, as was explained in the explanation of "Set me as a seal," regarding the straps of the tefillin, etc.

ועמ"ש בביאור ע"פ אלה מסעי וע"פ התוספתא שבזהר בפי' בשלח ד"נ ע"א גבי תלת רוחין דכלילן בתלת כו'.

And see what is written in the explanation of "These are the journeys," and on the Tosefta in the Zohar, Parshas Beshalach, folio 50, side a, regarding "three spirits that are included in three," etc.

7 ולכן ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] האבות הן הן המרכבה והאבות הן חג"ת [חסד גבורה תפארת] דאצילות הם בחי' מרכבה להעלות את האדם הוא בחי' חכמה דאצי' ע"ד הנ"ל במרכבת דבריאה לגבי אצילות כו'

This is why our Sages, of blessed memory, said, "The Patriarchs are themselves the Chariot." The Patriarchs, who are Chesed, Gevurah and Tiferes of Atzilus, are the level of a Chariot to raise up "the Man," which is the level of Chochmah of Atzilus, in the way mentioned above regarding the Chariot of Beriah in relation to Atzilus, etc.

וכמבואר ענין זה באריכות בד"ה להבין ביאור ענין האבות הן הן המרכבה בפי' יתרו ועמ"ש במ"א ע"פ הזהר פי' חיי שרה דקכ"ג ע"א בענין מאה שנה כו' ג"כ ענין יתרון שיש לז"א על או"א [אבא ואימא] כו' ע"ש.

This matter is explained at length in the discourse beginning "To understand the explanation of 'The Patriarchs are themselves the Chariot,'" in Parshas Yisro. And see what is written elsewhere on the Zohar, Parshas Chayei Sarah, folio 123, side a, on the subject of "a hundred years," etc.: [it is] also the matter of the advantage that Z'eir Anpin has over Abba and Imma, etc. See there.

8 ולכן גם מה"ט [מהאי טעמא] הנשמות שמבחי' שור הבר מעלים את לוי'תן הנשמות דאו"א [דאבא ואימא] ע"ד שחג"ת [שחסד גבורה תפארת] דאצי' מעלים החכמה באור א"ס שלמעלה מהחכמה כו'

Therefore, for this reason too, the souls from the level of the wild ox raise up the Leviathan, the souls of Abba and Imma, just as Chesed, Gevurah and Tiferes of Atzilus raise Chochmah into the Infinite Light (Or Ein Sof) that is above Chochmah, etc.

והמדות דאצ"י לגבי החכמה נמשל עד"מ כמו הבהמה יש לה גבורה יותר מהאדם משום שבשרשה נלקחה ממקום עליון כו'. כי בהמה היינו בחי' מדות ואדם בחי' חכמה כו'.

The emotive attributes of Atzilus in relation to Chochmah are compared, by way of analogy, to the beast, which has more might than man because in its root it was taken from a higher place, etc. For "beast" is the level of the emotive attributes, and "man" is the level of Chochmah, etc.

9 ועיין במק"מ [במקדש מלך] בפ"י הזהר פ' שמיני דל"ח ע"ב ע"פ ושור ואיל כו' דפ"י שור ביסוד ז"א כמ"ש ביוסף בכור שורו הדר לו.

And see the Mikdash Melech, in its commentary on the Zohar, Parshas Shemini, folio 38, side b, on "And an ox and a ram," etc., which explains "ox" as Yesod of Z'eir Anpin, as is written of Yosef, "His firstborn ox, majesty is his."

וכ"ש [וכל שכן] דשייך כ"ז [כל זה] מצד שרש הנשמות שמהנוק' [שמהנוקבא] מל' שמבררת מבי"ע מעולם התהו כו'

All the more so does all this apply on account of the root of the souls that are from the Nukva, Malchus, which refines from Beriah, Yetzirah and Asiyah [what is] from the World of Tohu, etc.

ועיין מ"ש בביאור ע"פ שחורה אני ונאווה. שבחי' זו של המל' שיורדת לבי"ע עי"ז דוקא נעשה העלייה הגבה מאד נעלה וכ"ז [וכל זה] שייך כאן לבחי' הנשמות שנק' שור הבר. וכמובן.

And see what is written in the explanation of "I am black, yet beautiful," that this level of Malchus, which descends into Beriah, Yetzirah and Asiyah: precisely through this, an exceedingly lofty ascent comes about. And all this applies here to the level of the souls that are called "the wild ox," as is understood.

10 וזהו ענין שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] בהמות נותץ ללויטן בקרניו כי הנה איתא בגמ' [בגמרא] רגלי החיות כנגד כולן כו' עד הבחי' היותר גבוה הוא קרני החיות כנגד כולן.

This is the meaning of what our Sages, of blessed memory, said: "Behemos gores the Leviathan with its horns." For it is stated in the Gemara: "The feet of the chayos are equal to all of them," etc., up to the highest level, which is "the horns of the chayos are equal to all of them."

כי רגלי החיות הוא בחי' נה"י [נצח הוד יסוד] וקרני החיות הן בבחי' כתר שהן צומחי' [צומחים] מהגלגולת כו'.

For the feet of the chayos are the level of Netzach, Hod and Yesod, and the horns of the chayos are at the level of Keser, for they grow out of the skull, etc.

11 וזהו ענין הנ"ל שהמלי' שנקי' בהמה רבה היא בחי' כתר ממטה למעלה ועי"ז יגביהו את לוייתן שמבחי' חו"ב [חכמה ובינה] באור הכתר שלמעלה מהחכמה כו'.

This is the matter mentioned above: Malchus, which is called "the great beast," is the level of Keser from below to above, and through this they will lift up the Leviathan, which is from the level of Chochmah and Binah, into the light of Keser, which is above Chochmah, etc.

והיינו כענין מ"ש במ"א בפ"י רמה קרני כו' דוד שנמשח בקרן כו' בד"ה הנה להבין שרש ענין מתן תורה בפ' יתרו ועי"ן מזה בספרא דצניעותא ספ"ה בזהר ס"פ תרומה דקע"ט סע"א [סוף עמוד א].

This is like what is written elsewhere in the explanation of "My horn is exalted," etc., [and] David, who was anointed with a horn, etc., in the discourse beginning "Now, to understand the root of the matter of the Giving of the Torah," in Parshas Yisro. And see on this the Sifra DiTzniusa, end of chapter 5, in the Zohar, end of Parshas Terumah, folio 179, end of side a.

12 וזהו פזר נתן לאביונים כו' קרנו תרום בכבוד שע"י קיום המצות מעשיות יהיה בחי' תרום קרנו

This is [the meaning of] "He has scattered, he has given to the needy," etc., "his horn shall be exalted with honor": through the fulfillment of the practical mitzvos there will come about the level of "his horn shall be exalted."

וכמ"ש בזהר בפ' בהעלותך דקנ"ג סע"ב [סוף עמוד ב] קנ"ד א' וע' בזהר בפ' וירא דצ"ו א' ובפ' צו ל"ד א' מענין בקרן בן שמן כו'.

As is written in the Zohar, Parshas Beha'aloscha, folio 153, end of side b, [and folio] 154, side a. And see the Zohar, Parshas Vayeira, folio 96, side a, and Parshas Tzav, [folio] 34, side a, on the subject of "on a horn, son of oil," etc.

13 וזהו בכור שורו כו' וקרני ראם קרניו וכמ"ש ותרם כראם קרני בלותי בשמן רענן ועי' בזהר ס"פ במדבר דק"ך ע"א בענין ובא לו לקרן כו'.

This is [the meaning of] "His firstborn ox," etc., "and his horns are the horns of a re'em," as it is written, "But You have exalted my horn like a re'em's; I am anointed with fresh oil." And see the Zohar, end of Parshas Bamidbar, folio 120, side a, on the subject of "and he comes to the horn," etc.

ועוד יובן ענין העלאה זו דשור הבר יעלה ג"כ את הלוייתן אע"ג [אף על גב] שדרך כלל נוני ימא הם נשמות היותר עליונים מבחי' נשמות הנק' ע"ש ארץ בהמת הארץ דכה"ג [דכהאי גוונא] הוא ג"כ בענין ים ויבשה עצמן.

Furthermore, this ascent, in which the wild ox will also raise up the Leviathan, will be understood — even though, as a general rule, the fish of the sea are loftier souls than the level of the souls called, after the earth, "the beasts of the earth" — for the same is true of sea and dry land themselves.

דים הוא עלמא דאתכסיא שלמעלה מבחי' יבשה שהוא עלמא דאתגליא אך כ"ז [כל זה] היא מצד סדר ההשתלשלות אבל ע"י גילוי הארה רבה ועצומה מלמעלה מסדר ההשתלשלות ע"ז הפך ים ליבשה כי שם ים ויבשה שוין

The sea is the hidden world, which is above the level of dry land, the revealed world. But all this is from the standpoint of the order of the chain of descending worlds (hishtalshelus); through the revelation of a great and immense illumination from above the order of hishtalshelus, however, through this "He turned the sea into dry land," for there, sea and dry land are equal.

ואדרבה שם במחשבה הקדומה ארץ קדמה וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] סד"ה ששת ימים תאכל מצות כו' ועד"ז ג"כ בענין הנשמות הנמשכים מבי' הבחי' דים ויבשה

On the contrary, there, in the primordial thought, "the earth came first," as was written above at the end of the discourse beginning "Six days you shall eat matzos," etc. And it is likewise with the souls that are drawn from the two levels of sea and dry land.

ולכן מצד סדר ההשתלשלות שמלמעלה למטה יעלה הלוייתן את שור הבר ומצד בחי' שמלמטה למעלה שבמחשבה ארץ קדמה כו' יעלה שור הבר ללוייתן כו'

Therefore, from the standpoint of the order of hishtalshelus, which is from above to below, the Leviathan will raise up the wild ox; and from the standpoint of the level that is from below to above, in which, in [G-d's] thought, "the earth came first," etc., the wild ox will raise up the Leviathan, etc.

ועמ"ש ג"כ בד"ה והיה מספר בני ישראל שלעתידי יהיה ארץ למעלה מבחי' מים

See also what is written in the discourse beginning "And the number of the children of Israel shall be," that in the Future "earth" will be above the level of "water."

וזהו לרוקע הארץ על המים כו' (ועמ"ש קרוב לזה בד"ה קול דודי בענין האבות ואמהות שנק' הרים וגבעות כו'):

This is [the meaning of] "To Him who spread out the earth over the waters," etc. (And see what is written close to this in the discourse beginning "The voice of my beloved," on the subject of the Patriarchs and Matriarchs, who are called "mountains" and "hills," etc.)

14 ועו"ל [ועוד יש לומר] בענין לויטן ושור הבר

One may further explain the matter of the Leviathan and the wild ox.

דהנה מבואר במ"א ע"פ ששים המה מלכות כו' אחת היא יונתי כו' דמזה משמע שהנשמות גבוהים מהתורה שהרי ששים מלכות ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אלו ששים מסכתות כו' אחת היא יונתי זו כנס"י [כנסת ישראל].

For it is explained elsewhere on the verses "There are sixty queens," etc., "One is my dove," etc., that from this it is implied that the souls are higher than the Torah, since on "sixty queens" our Sages, of blessed memory, said, "These are the sixty tractates," etc.; [and] "One is my dove": "This is the Congregation of Israel (Knesses Yisrael)."

ולפעמים משמע להפך כי הנשמות מתקשראן באורייתא ואורייתא בקב"ה [בקודשא בריך הוא] (וכ"מ [וכן משמע] ברכות ר"פ ויקהל ע"פ מי ברא אלה ע"ש).

Yet sometimes the opposite is implied: that the souls are bound to the Torah, and the Torah to the Holy One, blessed be He (and so it is implied in [Midrash] Rabbah, at the beginning of Parshas Vayakhel, on the verse "Who created these?" See there).

אך הענין שזהו משארז"ל [מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] לא זו מחבבה עד שקראה בתי כו' לא זו מחבבה עד שקראה אמי.

But the explanation is that this is what our Sages, of blessed memory, said: "He did not cease to cherish her until he called her 'my daughter,'" etc.; "he did not cease to cherish her until he called her 'my mother.'"

כי בת היינו בחי מקבל והיינו שהם בחי מקבלים מהתורה אכן כשקראה אמי היינו אדרבה שהם בחי משפיעים להתורה כו' (ועמ"ש מזה בת"א [בתורה אור] פ' מקץ בד"ה רני ושמחי בת).

For “daughter” is the level of a recipient, meaning that they are at the level of recipients from the Torah. But when he called her “my mother,” this means, on the contrary, that they are at the level of givers to the Torah, etc. (And see what is written on this in Torah Ohr, Parshas Mikeitz, in the discourse beginning “Sing and rejoice, O daughter.”)

וזהו ענין ב' הבחינות דשור הבר ולויתן. כי השור שכחו חזק לעול והיינו עול מצות.

This is the matter of the two levels, the wild ox and the Leviathan. For the ox has great strength for the yoke, that is, the yoke of the mitzvos.

עול דוקא בבחי עבד כמ"ש ולעבדו וכמ"ש מזה בד"ה ועתה יגדל נא כח אדני בענין פי' אדון עוזנו צור משגבנו כו' שע"י ביטול ועול זה נמשך בחי מקיף ולבוש להנשמה להעלותה למעלה ולהיות בבחי מהלכים.

A yoke specifically, in the manner of a servant, as it is written, “and to serve Him,” and as is written on this in the discourse beginning “And now, let the power of Ado-nai be great,” on the meaning of “Master, our strength, rock of our stronghold,” etc.: through this self-nullification (bittul) and yoke, an encompassing [light] and a garment are drawn down to the soul, to raise it on high and [enable it] to be at the level of “walkers.”

15 וע' ברכות וארא פ"ח [פרק ח'] ומהו לבושו של הקב"ה עוז כו' ה' עוז לעמו יתן כו' ע"ש ומשם שרש הלבושים הנמשכים ע"י המצות. להיות וכבוד ה' יאספך.

And see [Midrash] Rabbah, Va'eira, section 8: “And what is the garment of the Holy One, blessed be He? Strength,” etc.; “Havayah will give strength to His people,” etc. See there. From there is the root of the garments that are drawn through the mitzvos, so that there will be “and the glory of Havayah will gather you in.”

ונמצא בבחי זו הוא מקבל מהמצות דוקא שע"י דוקא יבא להיות בבחי מהלכים בין העומדים כו' ע"י הלבושים הנ"ל

It follows that at this level he is a recipient from the mitzvos specifically, for precisely through this he will come to be at the level of “walkers among those who stand,” etc., through the garments mentioned above.

והלבושים אלו הם הנקראים ג"כ ארבין ואניות שבהם ועל ידם יוכנו לילך בים שהוא עלמא דאתכסיא (וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל] סד"ה ולא תשבית מלח).

These garments are also what are called “boats and ships”: in them and through them they will be enabled to travel in the sea, which is the hidden world (as was written above at the end of the discourse beginning “And you shall not omit the salt”).

אכן יש נשמות גבוהות מאד שיש בהם בחי' רעותא דלבא בחי' בכל מאדך בלי גבול ע"ד חסידים הראשונים (הנז' [הנזכר] רפ"ה דברכות דל"ב ע"ב)

However, there are very lofty souls in whom there is the level of the desire of the heart (re'usa deliba), the level of “with all your might,” without limit, in the manner of the early pious ones (mentioned at the beginning of chapter 5 of Berachos, folio 32, side b);

שבחי' זו זהו למעלה מהתורה כמרומו בגמרא שם ועל כיוצא בזה אמרו יש קונה עולמו בשעה אחת כו' this level is above the Torah, as is hinted in the Gemara there. And of something like this they said, “There is one who acquires his world in a single hour,” etc.

כי בחי' רעותא דלבא זו זהו מבחי' כתר שהוא רצון שלמעלה מהשכל כו' והוא מקור התורה דמחכמה נפקת כו'.

For this level of the desire of the heart is from the level of Keser (the Crown), which is will (ratzon) that is above intellect, etc., and it is the source of the Torah, for “from Chochmah it came forth,” etc.

16 וע"ז אמרו לא זו מחבבה עד שקראה אמי כו' וזהו ענין אחת היא יונתי כו' כמ"ש על פסוק זה.

Of this they said, “He did not cease to cherish her until he called her ‘my mother,’” etc. And this is the matter of “One is my dove,” etc., as is written on this verse.

וזהו ענין לויטן ששט בים ומקיפו כרגע היינו שהוא למעלה ממדרגת הארבין והאניות שהם הלבושים שממעשה המצות

This is the matter of the Leviathan, which swims in the sea and encircles it in a moment: that is, it is above the level of the boats and ships, which are the garments from the performance of the mitzvos,

שבהם ועל ידם יתעלו הנשמות בבחי' סוכ"ע ים החכמה כ"א אדרבה הוא מקיף את הים ומשפיע וממשיך בים החכמה מלמעלה מהחכמה כו'

in which and through which the souls will be elevated in the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), the sea of Chochmah; rather, on the contrary, it encompasses the sea, and bestows and draws down into the sea of Chochmah from above Chochmah, etc.

כי לוי'תן ל' [לשון] חיבור ע"ד דוד היה מחבר תורה שלמעלה בהקב"ה כמש"ל [כמה שכתוב לעיל]

For "Leviathan" is an expression of joining, in the manner of David, who would join the Torah above to the Holy One, blessed be He, as was written above.

ועם היות כי באמת בחינה זו דלא זו מחבבה עד שקראה אמי שהוא בחי' לוי'תן גבוה מבחי' שור הבר שהוא בחי' לא זו מחבבה עד שקראה בתי.

And although in truth this level of "he did not cease to cherish her until he called her 'my mother,'" which is the level of the Leviathan, is higher than the level of the wild ox, which is the level of "he did not cease to cherish her until he called her 'my daughter,'"

אעפ"כ [אף על פי כן] לע"ל [לעתיד לבוא] כתיב רני ושמחי בת כו' ושכנתי בתוכך דוקא.

nevertheless, of the Time to Come it is written, "Sing and rejoice, O daughter," etc., "and I will dwell in your midst," specifically.

כמ"ש במ"א שזהו ע"ד הנה ישכיל עבדי ירום ונשא כו' בחי' עבד הנ"ל דלעבדו בבחי' כשור לעול יש בו מעלה ומדרגה יתירה כו' ונעוץ סופן בתחלתן כו':

As is written elsewhere, this is along the lines of "Behold, My servant shall prosper; he shall be exalted and lifted up," etc.: the level of a servant mentioned above, of "to serve Him," in the manner of "like an ox to the yoke," has in it a surpassing quality and level, etc.; and "their end is wedged in their beginning," etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/shemini/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok